

TÍÐINDI

Mikudagin heldur rithøvundin **Carl Johan Jensen** flaggdagsrøðuna í Havn. Skrúðgongan fer úr Kommunuskúlanum kl. 15.00 og fer oman á Vaglið. Havnar Hornorkestur hevur skipað fyri flaggdagshaldi síðani 1947.

SNÝTTI

Tað var so lætt, og eftirlitið var langt frá nøktandi, og tí framdi figgjarleiðarin í Útvarpinum figgjarligan undandrætt

Tað var so lætt – har var einki eftirlit

SVIK Fyrrverandi figgjarleiðarin í Útvarpi Føroya – seinni Kringvarpinum – dugdi ikki at siga, hví hann byrjaði figgjarligan undandrætt í starvi sínum, men hann gjørdist púra ovfarin tá tað stóð greitt, hvussu nógv pengar tað snúði seg um

Leo Poulsen

Tað byrjaði í tí smáa við at figgjarleiðarin í Útvarpinum tók pening út av konto hjá arbeiðsplássinum og setti inn á egna konti.

Hetta lat seg væl gera, tí hann var einsamallur á bókhaldinum hjá Útvarpinum, og tí var tað eingin søk at fáa bókhaldið at stemma.

Eftir útbúgving sum skrivstovufólk endaði figgjarleiðarin í Útvarpinum fyrsta januar 1977, og starvaðist fyrstu árinum sum skrivstovumaður har.

Í 1984 segði bókhaldarin seg úr starvi fyri at royna okkurt annað, og tá kom ákærði figgjarleiðarin at taka sær av bókhaldinum hjá stovninum.

Júst nær undandrætturin byrjaði er ilt at siga, tí ákærvaldið fór bert aftur til 1987 í ákærum sínum, og sjálvur dugdi ákærði figgjarleiðarin

ikki at siga nakað um, nær kavablakið fór á rull.

Ákærurnar snúðu seg um figgjarligan undandrætt við at taka reiðan pening út av konto hjá Útvarpinum og seta hann inn á egna konto, at gjalda egnar rokningar við peningi hjá Útvarpinum, skriva út girokekkar til sín sjálvs og flyta pening av konto hjá Útvarpinum inn á egnar konti.

Øll tey nógvu fyrstu árinum bar hetta lættliga til, tí figgjarleiðarin sat sum nevnt einsamallur á kassanum, og tá arbeiðsbyrðan vaks, og fólk lógdust aftrat, sat ákærði framvegis á ovastu rók og kundi bóka sum honum lysti.

Størri kreativitet

At fáa kassarapport og bókhald at stemma var sum nevnt lætt, og lat seg væl gera, ikki minst tí at eftirlitið hjá grannskoðarunum var so

lemfeldugt.

Ákærði greiddi í rættinum frá, at granskoðaraeftirlit bert varð framt einaferð um árið, og tí hevði bókhaldarin ríkiliga tíð at fáa alt í rættlag, so at roknskapurin einki illgrunasamt visti.

Hetta gekk sum eftir ánni í mong ár, men so í 1999 fekk Útvarpið eina nýggja bókhaldsskipan, Navision, sum var munandi meira framkomin enn tann skipan, ið framman undan varð brúkt.

Nú bar ikki longur til at taka reiðan pening út úr peningastovnum og posthúsi, fyri síðani at seta inn á egna konti. Heldur ikki bar til uttan víðari at flyta frá stovnsins konti á egnar konti, ella at gjalda egnar rokningar beinleiðis av konti hjá Útvarpinum.

Tað kravdi tí størri kreativitet at halda fram við svikinum.

Hesin størri kreativiteturin vísti seg skjótt á tann hátt, at figgjarleiðarin fann upp á, at avrita rokningar tvær ferðir, og síðani at gjalda somu upphædd triggjar ferðir.

Hetta gjørdi seg galdandi við rokningum frá Føroya Tele. Rokningarnar vórðu avritaðar tvær ferðir, og so vórðu allar triggjar rokningar goldnar, einaferð til Føroya Tele, og síðani einaferð til figgjarleiðarans egna konti í Eik Banka og í BankNordik.

Á henda hátt vórðu í meðal umleið 15.000 krónur goldnar inn á konti hjá figgjarleiðaranum, 7.500 í Eik Banka og 7.500 í BankNordik, um mánaðin.

Fann onga grund

Eitt, sum undraði ákærvaldið, var, at tað at síggja til eingin orsök var hjá figgjarleiðaranum at fremja hendan umfatandi undandrættin.

Í rættinum váttaði ákærði, at honum ikki nýttist pening til at spæla fyri, hann hevði ikki alkohol trupulleikar og hann roykti ikki. Heldur ikki skuldi hann brúka pening til dýrar ferðir, tí tað var sjáldan, at hann ferðaðist uttanlands, og í heila tikið hevði hann ongar lastir, ið vóru peningakrevjandi.

– Eg veit ikki, hvar peningurin er farin, men hann er so ikki til í dag, segði ákærði í Føroya Rætti í gjár.

Tað var tí einki, ið á logiskan hátt kundi stuðla undir, at figgjarligi undandrætturin byrjaði, og heldur einki, sum talaði fyri, at neyðugt var, at sami undandrættur skuldi halda fram.

Ákærin kundi tí bert staðfesta, at allar hesar 2,8 milliónirnar, sum undandrætturin hevði verið sambært ákærurritinum, gjøgnum árinum bara var gingin inn í dagliga forbrúkið hjá ákærda.

Ákærin spurdi fleiri ferðir, um tað var spenningur, sum fekk figgjarleiðaran at fremja undandrætturin, men tað helt hesin ikki vera allan sannleikan. Tí hann helt, at tað í líka stóran mun var opni møguleikin saman við einum vantandi eftirliti, sum var orsök.

Tað var næstan, sum einasta orsök in hjá ákærda var: Eg gjørdi tað, tí eg kundi.

Varð uppdagaður

Tað var heldur ikki, sum ákærði ikki skilti, at tað, hann gjørdi, var bæði skeivt og ólógligt. Og í tvey tíðarskeið hesi mongu árinum, gjørdi hann eina roynd at gevast við undandrættinum.

Frá seint á vár 1993 og umleið eitt ár fram kundi ákærvaldið ongan ólógligar transaktiónir finna hjá ákærda.

– Eg hugsaði, at hetta mátti fáa ein enda, hetta bar